

7. I det fællesnordiske handlingsprogram er punkt 3 en »henstilling om at bringe sportslige og kulturelle kontakter med apartheidregimet i Sydafrika til ophør«. Henstillingen til danske idrætsorganisationer har ikke hidtil resulteret i afbrydelse af de sportslige kontakter. Det styrker naturligvis heller ikke en sådan henstilling, at den danske regering i FN under 32. generalforsamling (i efteråret 1977) undlod at stemme for en resolution om iværksættelse af en sportsboykot af Sydafrika. Herved bragte den danske regering sig på linje med regeringerne i de øvrige EF-lande, mens både Norge, Sverige og Finland stemte for denne resolution.

8. I det fællesnordiske handlingsprogram er pkt. 4 en »forøgelse af de nordiske landes støtte til flygtninge, befrielsesbevægelser, ofre for apartheid-

styret m. v.«. VS har i flere år i forbindelse med finansloven stillet forslag om en mangedobling af det uhyre beskedne beløb, som ydes til »humanitær og uddannelsesmæssig bistand gennem internationale organisationer og frihedsbevægelser til undertrykte folk eller folkegrupper«. Det er hver gang blevet nedstemt. Beløbet er på finanslovforslaget for 1979 opført med 25 mill. kr. En forhøjelse med f. eks. 100 mill. kr. ville markere et alvorligt ønske om at omsætte programmet til handling. Samtidig må det gøres langt lettere for flygtninge fra Sydafrika at komme til Danmark – uanset om de kommer hertil efter midlertidige, mere eller mindre frivillige ophold i Den sydafrikanske Republiks nabolande. Så sent som i 1978 er en række sydafrikanske flygtninge blevet udvist umiddelbart efter deres ankomst til Danmark.